

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล 5 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจ่อม องค์การบริหารส่วนตำบลยวหา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอย องค์การบริหารส่วนตำบลฟ้าฮ่าม องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลยวหา ผู้วิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเชียงใหม่มีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง” เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยรวมของประสิทธิภาพการดำเนินงานทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 3.62 โดยประชากรผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนมากมีความพึงพอใจในผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง” และมีความเห็นว่าจำนวนกิจกรรมและภาระหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานนี้อยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง” สามารถพิจารณาจากแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดังนี้คือ

- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจ่อมมีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “ปานกลาง” (3.387)
- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยมีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “ปานกลาง” (3.382)
- องค์การบริหารส่วนตำบลฟ้าฮ่ามมีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “ปานกลาง” (3.646)
- องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่มีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “สูง” (3.759)
- องค์การบริหารส่วนตำบลยวหา มีประสิทธิภาพดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “สูง” (3.829)

โดยสรุปแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่มีประสิทธิภาพดำเนินงานที่อยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง” (3.572)

2. ปัจจัยที่มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่มีดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ด้านโครงสร้างระบบงาน อันได้แก่ บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีเกณฑ์อยู่ในระดับ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” เนื่องจากนโยบายส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรับมาจาก

ราชการส่วนกลาง ดังนั้นผลงานส่วนใหญ่ก็นั้นจึงมาจากการปฏิบัติตามราชการส่วนกลางด้วย อำนาจการตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลถึงประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้อยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วย เนื่องจากการกระจายอำนาจการตัดสินใจทำให้เกิดความมีส่วนร่วมของตัวแทนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลให้มีการดำเนินกิจกรรมพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความต้องการและทั่วถึงยิ่งขึ้น การประสานงานกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้เคียงกันซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ดีด้วย เนื่องจากทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวิธีการความคิดเห็นในการดำเนินงานของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการประชาสัมพันธ์ให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดีขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ทำให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล “สูง” ขึ้นเนื่องจากข้าราชการมีการนำนโยบายจากฝ่ายการเมืองมาได้ตรงตามความต้องการที่ฝ่ายการเมืองกำหนดไว้ อีกทั้งฝ่ายข้าราชการเองเปรียบเสมือนพี่เลี้ยงของฝ่ายการข้าราชการการเมืองทางด้านการให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาทางด้านต่างๆ ซึ่งความสัมพันธ์อันดีเหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างดียิ่งขึ้น และการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วยเนื่องจากการกระจายอำนาจสู่ประชาชนในพื้นที่ อันส่งผลให้นโยบายที่องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการประชาชนโดยตรง อันเป็นผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

2.2 ปัจจัยด้านบรรยากาศภายในองค์การบริหารส่วนตำบล อันได้แก่ ขวัญและกำลังใจของข้าราชการและพนักงานอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลถึงประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้อยู่ในเกณฑ์ “สูง” ขึ้นด้วย เนื่องจากข้าราชการและพนักงานเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นขวัญและกำลังใจของข้าราชการและพนักงานจึงมีผลทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประสบความสำเร็จขึ้นด้วย การให้รางวัลและการลงโทษซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ดีด้วย เนื่องจากมีผลต่อข้าราชการและพนักงานเมื่อข้าราชการและพนักงานปฏิบัติงานดีและได้รับการให้รางวัลจะเป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการและพนักงานปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงทำให้เกิดการดำเนินงานที่ดีขึ้นด้วยเช่นกัน ความโปร่งใสในการทำงานอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วยเนื่องจากความโปร่งใสในการทำงานส่งผลโดยตรงต่อตัวชี้วัดด้านความพึงพอใจ ถ้าหากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินงานที่ไม่โปร่งใสจึงส่งผลกระทบโดยรวมต่อความพึงพอใจของประชาชนและข้าราชการและพนักงานด้วย และความขัดแย้งในองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วย เนื่องจากองค์การ

บริหารส่วนตำบลที่มีความขัดแย้งมากจะส่งผลให้การดำเนินงานไม่ราบรื่นและไม่เป็นธรรม อันมีผลโดยตรงกับการดำเนินงานที่ไม่ดีตามไปด้วย โดยพบว่าความขัดแย้งโดยมากจะมาจากการขัดแย้งด้านผลประโยชน์โดยมีการรวมกลุ่มกันเพื่อตั้งผลประโยชน์เข้ากลุ่มตนเอง ทำให้เกิดการเบียดเบียนในการทำงานของประชาชนและการแก้ปัญหาของชุมชนที่ด้อยประสิทธิภาพ อันส่งผลถึงประสิทธิภาพผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง

2.3 ปัจจัยด้านความสามารถทางการบริหารงาน อันได้แก่ เป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันส่งผลถึงการดำเนินงานที่ดีด้วย การปฏิบัติตามระเบียบราชการอยู่ในเกณฑ์สูงสุดส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วย เนื่องจากมีความพร้อมด้านการดำเนินงานเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานใหม่และจึงต้องอาศัยกฎระเบียบของรัฐในการจัดการและดำเนินการเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปรับตัวต่อการปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่างๆได้ การจัดหาและการใช้งบประมาณอยู่ในเกณฑ์ที่ดีส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ด้วยเนื่องจาก การจัดหาและการใช้งบประมาณที่ดี ส่งผลให้สามารถกระจายกิจกรรมและเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนรวมถึงการพัฒนาได้ทั่วถึง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มทางเลือกในการดำเนินการด้านต่างๆ ได้ดีจึงส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปได้อย่างดี และการตัดสินใจในการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์ “สูง” ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ที่ดีด้วยเนื่องจากส่งผลให้เกิดกิจกรรมที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงทำการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสอดคล้องกับสภาพปัญหามากขึ้น เป็นต้น ปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนและเทคโนโลยีนั้น พบว่าไม่มีผลกับประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ อาจเนื่องมาจากการปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีประกอบด้วยความพร้อมทางด้านวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ นั้น หน่วยงานต่างๆ มีรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการและบทบาทหน้าที่เหมือนกันโดยมีส่วนกลางเป็นผู้กำหนดให้เป็นส่วนมาก ทำให้มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมือนกัน รวมถึงขั้นตอนในการปฏิบัติแบบเดียวกันและเป็นองค์การระดับท้องถิ่นประเภทเดียวกันทำให้มีระดับเทคโนโลยีในการดำเนินงานที่ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามโดยใช้คำถามแบบเปิด พบว่าความไม่พร้อมทางด้านเทคโนโลยีส่วนมากมาจากสาเหตุของความไม่พร้อมทางด้านอาคารสถานที่ และการขาดอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานจำพวกเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ปฏิบัติงาน อันแสดงให้เห็นถึงการใช้อุปกรณ์ที่เหมือนกันและวิธีการดำเนินงานที่เหมือนกัน รวมถึงการที่ได้รับการกระจายอำนาจการบริหาร

งานจากส่วนกลางที่ยังไม่สมบูรณ์ ขาดอิสระในการดำเนินการอย่างแท้จริง และการขาดความรู้ความสามารถทางการบริหารของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ทำให้การใช้เทคโนโลยียังจำกัดในรูปแบบที่รัฐกำหนดอยู่ เหตุผลต่างๆ ที่ได้กล่าวมานี้ส่งผลให้เทคโนโลยีจึงไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่

3. จากการวิจัยประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

3.1 บรรยากาศภายในองค์การบริหารส่วนตำบล พบปัญหาได้แก่

3.1.1 ในด้าน “ขวัญและกำลังใจของข้าราชการฝ่ายการเมืองและพนักงาน” พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่มี “ขวัญและกำลังใจของข้าราชการประจำและพนักงาน” อยู่ในเกณฑ์ระดับ “ปานกลางเท่านั้น” (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.0833) ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการประจำและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่พอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับ (จากตารางที่ 20)

3.1.2 ความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยมีเกณฑ์อยู่ในระดับ “ปานกลาง” จากการศึกษาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งยังไม่มี การเผยแพร่ และเปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดีเท่าที่ควร อีกทั้งในส่วน of ประชาชนนั้นพบว่ายังเปิดโอกาสให้รับทราบถึงผลการดำเนินงานได้ทั่วถึงพอ ซึ่งจะส่งผลถึงความพึงพอใจ และเข้าใจของประชาชนในพื้นที่ อันจะส่งผลถึงประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง

3.2 ด้านความสามารถทางการบริหาร แบ่งได้เป็น

3.2.1 เป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน พบว่า องค์การบริหารส่วนหนองหอยยังมีเป้าหมายการดำเนินงานอยู่ในระดับ “ปานกลาง” เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหอยพบปัญหาในการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกและ ข้าราชการประจำและพนักงานในการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน และการชี้แจงเป้าหมายต่อประชาชนในพื้นที่ในระดับ “ปานกลาง” เท่านั้น (จากตารางที่ 27) ซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดกิจกรรม และการดำเนินกิจกรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.2 การจัดหาและการใช้งบประมาณ พบว่าในส่วน of องค์การบริหารส่วนตำบลฟ้าฮ่ามมีการจัดหาและการใช้งบประมาณอยู่ในเกณฑ์ระดับ “ปานกลาง” เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลฟ้าฮ่ามมีความพร้อมในการจัดหารายได้ภายในพื้นที่รับผิดชอบ ยังอยู่ในเกณฑ์ระดับ “ปานกลาง” เนื่องจากไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะสาเหตุจากผล

กระทบทางเศรษฐกิจที่ถดถอย ปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.3 การตัดสินใจในการแก้ปัญหา พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจ้อม, หนองหอย และ ฟ้ายามมีเกณฑ์อยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลฟ้ายาม และหนองหอย ส่วนมากผู้ตอบคำถามมีความเห็นอยู่ในระดับ “ไม่แน่ใจ” ถึงร้อยละ 66.7 และ 57.1 ตามลำดับ (จากตารางที่ 31) แสดงถึงการตัดสินใจที่ยังขาดหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจที่ดีในการดำเนินงานแก้ปัญหาที่ดี ปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อ “ความสามารถทางการบริหาร” อันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเกิดประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามโดยใช้ข้อความปลายเปิดสามารถสรุปปัญหาด้านอื่น ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านงบประมาณ ได้แก่ 1) ปัญหางบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานและการพัฒนาเนื่องจากเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรให้ไม่พอเพียง ประกอบกับการเก็บภาษีที่ไม่ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลในเชียงใหม่ขาดงบประมาณรายได้ในการดำเนินงาน 2) ปัญหาด้านงบประมาณที่รัฐจัดให้ล่าช้าทำให้การดำเนินงานล่าช้าตามไปด้วยเพราะต้องรอนงบประมาณจากทางรัฐบาล 3) ปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณให้กับชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่เป็นทั่วถึงและไม่เป็นธรรมเนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น การจับกลุ่มเล่นพรรคเล่นพวกในหมู่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อชิงงบประมาณลงในพื้นที่ของตนโดยมิได้อาศัยหลักของเหตุและผลที่เหมาะสมในการบริหารงบประมาณ เป็นต้น และ 4) การพิจารณางบประมาณไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอันสืบเนื่องจากการที่ประชาชนขาดส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายส่งผลให้ปัญหาของประชาชนไม่ได้รับการแก้ไขตามที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการ

2. ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคลในส่วนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารงาน และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนอย่างแท้จริง ทำให้การทำงานบางครั้งเกิดการซ้ำซ้อน ข้ามขั้นตอนการทำงาน และเกิดการตัดสินใจในการทำงานมักไม่เด็ดขาดต้องคอยให้ข้าราชการประจำเป็นฝ่ายตัดสินใจส่งผลให้การทำงานมีขั้นตอนเพิ่มขึ้นเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน

3. ปัญหาด้านพฤติกรรมที่เป็นผลเสียต่อการดำเนินงานของบุคลากรฝ่ายต่างๆ ได้แก่

1) พฤติกรรมการเล่นพรรคเล่นพวกยึดถือแต่ผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องของตน ทำให้ส่งผลกระทบต่อขั้นตอนการดำเนินงาน โดยเฉพาะด้านการจัดสรรงบประมาณทำให้เกิดความเบื้อหน้าต่อการทำงานของฝ่ายต่างๆ ส่งผลให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ไม่ดี 2) ความไม่เอาใจใส่ต่องานจากการศึกษาพบว่ามืองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งข้าราชการขาดระเบียบวินัย เช่น มาสาย ออกก่อนเวลา และขาดงาน เป็นต้น โดยที่ปัญหาเหล่านี้กลับไม่ได้รับความสนใจจากฝ่ายบริหารเลย 3) พฤติกรรมทุจริตโดยในบางองค์การบริหารส่วนตำบลยังพบที่มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างไม่ตรงกับความเป็นจริง

4. ปัญหาด้านความขัดแย้งในการทำงาน จากการศึกษาพบว่าปัญหาความขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบลมีหลายสาเหตุได้แก่ 1) สาเหตุจากการการแสดงอำนาจหน้าที่เกินขอบเขตของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการแต่งตั้ง ต่อสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยพยายามผูกขาดด้านการตัดสินใจในที่ประชุมส่งผลให้เกิดความขัดแย้งกันในกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล 2) สาเหตุจากความการเล่นพรรคเล่นพวกภายในองค์การบริหารส่วนตำบลมีการดึงงบประมาณลงในพื้นที่รับเลือกตั้งของตนเองส่งผลให้เกิดความแตกแยกกันในกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ 3) สาเหตุจากการไม่กล้าตัดสินใจของกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้ฝ่ายข้าราชการและพนักงานต้องทำการตัดสินใจแทน ส่งผลให้บางครั้งกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความรู้สึกไม่พอใจและมองว่าเป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขต สาเหตุเหล่านี้ส่งผลต่อความขัดแย้งภายในองค์กรที่แตกต่างกัน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรมีการแก้ไขเพื่อส่งผลอันดีต่อการดำเนินงานของอบต.

5. ปัญหาด้านการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการกำหนดนโยบายและการประชาสัมพันธ์ในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งยังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเท่าที่ควร บางครั้งประชาชนมีการร้องเรียนปัญหาของตนเองก็ไม่ได้รับการตอบรับและแก้ไข อีกทั้งบางองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ไม่มีการแจ้งข้อมูลด้านนโยบาย กิจกรรม และการประเมินผลความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่รับทราบ ทำให้ไม่เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปัญหาด้านความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่ พบว่าบางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ขาดความสนใจและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การดำเนินกิจกรรมบางอย่างไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอสำหรับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ ดังนี้

1.1 ควรจะมีการประเมินผล หรือติดตามการบริหารงานของผู้บริหาร หรือฝ่ายข้าราชการการเมืองว่าสามารถบริหารงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ ตรงตามเป้าหมายหรือ นโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีความโปร่งใสหรือไม่ โดยให้ผู้มีอำนาจนั้นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้เกิดการแสวงหาประโยชน์เพื่อพรรคพวกของตน หรือมีการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการบริหารงาน

1.2 ฝ่ายข้าราชการประจำผู้ที่มีหน้าที่ในการสนองนโยบาย หรือดำเนินการตามระเบียบราชการนั้น ควรจะมีความเป็นกลาง ไม่เล่นพรรคเล่นพวก จนก่อให้เกิดความบาดหมาง หรือความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมือง กับข้าราชการประจำ เพื่อให้การดำเนินการใดๆก็ตามขององค์การบริหารส่วนตำบลก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ประชาชน

1.3 การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ผู้บริหารควรจะมีการวางแผนล่วงหน้าในการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ ระมัดระวัง และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน ไม่ควรจะมาเร่งสร้างถนน หรือชุด ถมคลองเมื่อใกล้ปิดปีงบประมาณ เพียงเพื่อใช้งบประมาณให้หมดไปเท่านั้น

1.4 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการประชาสัมพันธ์ กระจายข่าวสาร หรือ มีการแสดงผลงานแก่ประชาชน เพื่อกระตุ้นความสนใจ และก่อให้เกิดความเข้าใจอันดี ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนไม่ค่อยทราบถึงผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนจึงขาดความสนใจและ ไม่อยากให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

1.5 ประชาชนในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลควรเอาใจใส่ สนใจติดตามข่าวสารการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร ตลอดจนควรให้ความร่วมมือแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น

1.6 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมผู้นำชุมชนให้มีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมอำนาจของประชาชน ให้สามารถตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงการใช้กำลังเพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่โดยประชาชนในพื้นที่เองมิใช่รอคอยแต่การให้ความช่วยเหลือจากองค์การของรัฐบาลเพียงอย่างเดียว

1.7 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมด้านสวัสดิการข้าราชการและพนักงาน เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่

1.8 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดการฝึกอบรมให้กับประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกระดับเกี่ยวกับ การดำเนินการภายในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องเข้าใจบทบาท และทำหน้าที่ของตนเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของตนให้ดีขึ้นต่อไป

2.ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจจะทำการควบคุม หรือจำกัดความแตกต่างด้านสภาพแวดล้อม หรือปัจจัยทั้งภายในภายนอกไม่ให้ความแตกต่างกัน เช่น ควรทำการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน รายได้เท่าๆกัน หรือ มีขนาดเท่าๆกัน เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบว่า ปัจจัยที่แท้จริงที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินงานนั้นคือ ปัจจัยอะไร นอกจากนั้นอาจจะศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสบความสำเร็จและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ประสบความสำเร็จเพื่อยืนยันปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางอันทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน และมีประสิทธิภาพในวิจัยมากขึ้น